

Ìàãàà à ðìëyòà íà “Íáìòðàçèìàòà”

Íðáãè áðíáíè áíè Ìàãàà
çàñíá ííáèy ñè àèääíèèèì, èíèòí á ñ èìòðèãóááàùìòí çããèáàèá “Íáìòðàçèìàòà”. Çà
ííáèy ìòçèèèèáí ñáçíí èçíúèíèòáèèèàòà ñá á ñíðyèà íà àèìàìè-íí ìàð-á ñ
íðíáíèàòèèááí òáèñò. Ááòíð íà ìòçèèèàòà è àðáíæèìáíòà íà ííáàòà ìáñáí á Áíáè
Ìááèíá, à çà òáèñòà ìááèòàòà ñá áíááðè íà ìáòáñàòà Ìàðèàòà Áíááèíá. Ìàãàà
ìóáèèèòáà è ááá èááúðá ìò ñíèìá-íàòà ìèìúááèà, ñ èíèòí ìðáááèèíí ñúáóáè
èðáíìèòñòáíòí íà ñáíèòà ìí-èòàòáèè.

“Ñííúè èìàðìá òáæèà,
áíòèííáèíà è ááçñúííá ííú, íí ðáçòèòàòóòò ñè çàñèóæááá... Áèáííáàðy, íà òáèèy
áèèì, çà ìðíòáñèííáèèèçà è ñòáðáíèáòí, èíáòí ìíèíæèòá! Ñèíðí “Íáìòðàçèìàòà” ùá
áúáá íà áèðáí”, íáíèñà èçíúèíèòáèèèàòà.

Ðáæèñúíð íà èáíòàòà á
Èááèèííá, èíèòí á çàèíæèè íà æáíñòááíàòà èðáñíòà íà ìááèòàòà è íà áòáèòíè
èááðè. Ìàãàà ðàçèðè, -á á “Íáìòðàçèìàòà” ñíáíy òðè áèçèè, èíèòí ñá ìííáí
ðàçèè-íè, íí çàíàçáá ìáðíáííñòèòá á òáéíá áí ìðáíèáðáòà íà èèèá.